

تعیین می‌کنید؟

جوادی: بعضی خبرها به خاطر حوزه مشخصی که دارند خودشان از قبل کارشناس‌شان را مشخص می‌کنند. یعنی همین که خبر را می‌بینم می‌گویم خب این خوراک احتشام است یا این یکی چقدر به اردشیر بابکان می‌آید! خبر کوتاه هم که خب مخصوص خبرهایی است که زیاد جای پرداخت ندارند و یکی دو تا شوخی کوتاه برایشان کافی است.

اصولاً در «دی بی سی» به چه خبرهایی می‌پردازید؟ بیشتر واکنش به اخبار «بی بی سی» هست یا خبرهای خودتان را کار می‌کنید؟

جوادی: نه! کار ما فراتر از پرداختن به خبرهای بی بی سی است. زاویه نگاه بی بی سی دستان آمده از خودشان بهتر می‌دانیم در خبرهای مختلف چه چیزی را می‌خواهند سوژه کنند. با همون زاویه نگاه و ادبیات می‌رویم سراغ خبرها.

قطعاً این برنامه واکنش‌های بسیاری از سوی مخاطب به همراه داشته، جالب‌ترین واکنشی که دیدید یا شنیدید چه بوده؟

صاحبی: پدرم. به واسطه سفر اربعین. رفیق عراقی زیاد دارد. معمولاً در ایام غیر عزاداری، دوستان پدرم به ایران می‌آیند. این بار نوبت دوست بغدادی‌اش ابوعبدالله بود. پدرم. که حالا دیگر عربی را بهتر از سفرهای اول اربعین صحبت می‌کند. یکی از قسمت‌های DBC را نشان ابوعبدالله داد. قسمتی که مجری‌اش من بودم. پدرم حین تماشا کردن ویدیو، توضیحاتی را راجع به برنامه به دوستش ارائه می‌داد. برای من لحظه جالبی بود. پدرم به دوست غیرایرانی‌اش کلیپ پسرش را با ذوق نشان می‌دهد و می‌گوید این مصطفای ماست‌ها! منم از این ذوق پدرم کیف می‌کردم. کلیپ که تمام شد ابوعبدالله جمله‌ای گفت که معلوم شد توضیحات پدرم را از بیخ نفهمیده! خیلی جدی دست به دعا بلند کرد و گفت: ان شاءالله به زودی اجرایش را در BBC ببینیم!

با توجه به نظرات مخاطبین بعضی از آن‌ها متوجه طنز بودن «دی بی سی» نشدند و شما را با «بی بی سی» اشتباه گرفتند، حتی فحش هم دادند، خنده‌دارترین آن‌ها چه بوده؟

علیزاده: قسمت اول یکی از رفقا کار را استوری کرده

بود و نوشته بود فلانی (من) هم تشکلی قدیمی ما رفته لندن و پناهنده شده، انبوه ابراز تاسف و فحش و نفرین بود که برایم می‌آمد...

یکی از کارشناسان برنامه هم که از فارغ التحصیلان دانشگاه مشهد است در یکی از آیتم‌ها بر اساس متن می‌گوید آمریکا درس خوانده، هم‌دوره‌ای‌هایش در بخش نظرات همان قسمت گفته بودند فلانی دروغ می‌گوید که آمریکا بوده، مشهد درس خوانده.

پس آقای جوادی می‌نویسند و فحشش را بقیه می‌خورند.

جوادی: هر جور حساب کنید ما فحش می‌خوریم، یک عده فکر می‌کنند بی بی سی هستیم و فحش می‌دهند. یک عده هم که می‌فهمند بی بی سی نیستیم می‌گویند «خدا لعنت تون کنه خیلی خوب بود» یا «دهن تون سرویس خیلی خندیدیم!»

خارج از فضای اخبار «بی بی سی»، چه خبری را در «دی بی سی» بنویسید خوشحالتان می‌کند؟

جوادی: تعدادش زیاد است اما اگر بخواهم یکی از آن‌ها را بگویم این است: اسرائیل توسط گروهی از تروریست‌هایی که خود را فاتحان قدس می‌نامند اشغال شد!

آقای علیزاده شما چطور؟ دوست دارید گوینده چه خبری از دی بی بی سی باشید؟ مرگ ملکه.

قطعا دی بی بی سی را خیلی‌ها می‌بینند، چه کسی آن را ببیند شما را خوشحال می‌کند؟

جوادی: دوست دارم ملکه ببیند و به عوامل بی بی سی سرکوفت بزند که اینها چرا به ذهن شما نرسید!

بنظر تان این برنامه روزی به دست ملکه می‌رسد؟

صاحبی: طبیعتاً هدف ما نقیضه کردن بی بی سی و اصطلاحاً رو کردن دست دشمن است. وقتی مردم در معرض هجوم ویروس‌های رسانه‌ای دشمن هستند، دوست داریم این واکسن رسانه‌ای به دست مردم برسد.

با چه اتفاقی خستگی کار از تنتان بیرون می‌رود؟

جوادی: نه تنها خستگی‌ام در می‌رود بلکه عید من آن روزی است که مردم هر چه در فضای مجازی دیدند را باور نکنند.

ان شاءالله یک روز به این هدف برسید و مردم هم به این باور برسند و این اتفاق خوب به زودی رقم بخورد.

علیزاده: هر قسمت که استقبال مخاطب رو می‌بینیم این اتفاق می‌افتد ولی از نظر من آن خدا قوت اصلی زمانی است که با بچه‌های گروه برویم دیدار حضرت آقا.

برای صحبت پایانی اگر نکته‌ای دارید بفرمایید.

جوادی: جا دارد در پایان تشکری کنیم از رفقا و همکارانمان که قطعاً بدون کمک آن‌ها کار دی بی بی سی پا نمی‌گرفت. کسانی که جلو دوربین نیستن و زحماتشان دیده نمی‌شود: آقای حمیدرضا مهدی پور؛ تهیه کننده، آقای جلال حیدری؛ تدوین گر، آقای صادق صانعی؛ گرافیک، آقای رجب پور؛ تصویر بردار و همه کارشناس‌های خوب دی بی سی که با اینکه باز یگر نیستن ولی هر کدام در حوزه کاری‌شان موفق هستند. به ما اعتماد می‌کنند و جلوی دوربین حاضر می‌شوند تا ایده‌هایی که در نظر داریم را به بهترین شکل به نمایش بگذاریم.